

ŚRODA POPIELCOWA

**DUSZPASTERSTWO WIERNYCH TRADYCJI ŁACIŃSKIEJ
W ARCHIDIECEZJI WROCŁAWSKIEJ**

2020

”Popiół jest symbolem znikomości świata oraz pokory i pokuty. Poddając się obrzędowi posypania głów popiołem, uznajemy publicznie naszą grzeszność i wyrażamy chęć poprawy. Na mocy zasług Kościoła otrzymujemy pomoc Bożą do gorliwego odbycia Wielkiego Postu”

Mszal Rzymski, Wydawnictwo Pallotinum, Poznań, 1963

Niniejszy mszałik przygotowany jest w celu wyjaśnienia obrzędów i edukacji liturgicznej wiernych. Teksty liturgiczne wraz z tłumaczeniami oraz grafiki pochodzą z:

- *Mszalu Rzymskiego z dodaniem nabożeństw nieszpornych* autorstwa O. Gaspara Lefebvre (Poznań 1932)
- *Mszalu Rzymskiego* autorstwa benedyktynów tynieckich (Poznań 1963)
- *Missale Romanum* wyd. Typis Polyglotis Vaticanis (1927) oraz Pustet (1899)
- *Cantus Selecti* (1957)
- *Liber Usualis* (1961)

W niektórych przypadkach wykorzystano cyfrową wersję powyższych tekstów opublikowaną na portalu divinumofficium.com.

Cytaty z homilii papieża Benedykta XVI za opoka.org.pl.

Teksty czytań opatrzone komentarzem i wyjaśnieniem zaczerpnięto z *Biblii Tysiąclecia Online* (Poznań 2003). Zostały one wykorzystane na mocy prawa cytatu. (art. 29. Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych) Prawa autorskie do nich posiada wyd. Pallotinum. Tekst Biblii Tysiąclecia jest oficjalnym tekstem Kościoła w Polsce zatwierdzonym do stosowania w liturgii.

opracowanie: Piotr Matuszak
nadzór merytoryczny ks. dr Ireneusz Bakalarczyk
skład i łamanie: Michał Siemaszko

email: tradycja@archidiecezja.wroc.pl

POŚWIĘCENIE POPIOŁU

Pieśń na wejście

1.

P arce Dómi-ne, párce pó-pu-lo tú- o: ne in æ-térnum i-ra-szá-ris

nó-bis. 1. Flectámus í-ram vín-di-cem, Plo-rémus ante Jú-di-cem; Clamémus

ó-re súpli-ci, Di-cámus ómnes cérnu- i: R. Párce Dómine.

2. Nōstris mális offēndimus

Túam Déus cleméntiam

Effúnde nóbis désuper

Remíssor indulgéntiam. *℟. Parce Dómine.*

3. Dans témpus acceptábile,

Da lacrimárum rívulis

Laváre córdis víctimam,

Quam laéta adúrat cáritas. *℟. Parce Dómine.*

4. Audi, benígne Cónditor,

Nóstras préces cum flétibus

In hoc sácro jejúnio

Fúsas quadragenário. *℟. Parce Dómine.*

5. Scrutátor álme córdium,

Infirma tu scis vírium;

Ad te reversis éxhibe

Remissiónis grátiam. *℟. Parce Dómine.*

Antyfona (Ps 68:17.2)

Exáudi nos, Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: secúndum multitudinem miseratiónum tuárum réspice nos, Dómine.

Salvum me fac, Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

℣. Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Wysłuchaj nas, Panie, gdyż łaskawe jest miłosierdzie Twoje, w wielkiej litości swojej wejrzyj na nas.

Wybaw mnie, Boże, bo wody doszły mi po szyję.

℣. Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świętemu.

℟. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

Antyfona 1. (Jl 2:13)

Immutémur habitu, in cínere et cilício: ie-iunémus, et plorémus ante Dóminum: quia multum miséricors est dimíttre peccáta nostra Deus noster.

Odmieńmy sposób życia, pokutujmy w popiele i włosiennicy, pośćmy i płaczmy przed Panem, gdyż Bóg nasz jest pełen miłosierdzia i gotów odpuścić nam nasze grzechy.

Antyfona 2. (Jl 2:17, Est 13:17)

Inter vestíbulum et altáre plorábunt sacerdótes ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne claudas ora canéntium te, Dómine.

Między przedśionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, słudzy Pańscy, i niech mówią: Przepuść, Panie, przepuść ludowi Twojemu, a nie zamykaj ust śpiewającym chwałę Twoją, Panie.

Responsorium (Est 13, Jl 2, Ps 78:9)

Emendémus in mélius, quæ ignoránter peccávimus: ne, subito præoccupáti die mortis, quærámus spátium pæniténtiæ, et inveníre non póssimus.

Zmieńmy na lepsze wszystko to, czym zgrzeszyliśmy w naszym zaślepieniu, abyśmy, gdy nas znienacka zaskoczy dzień śmierci, nie szukali czasu na pokutę, kiedy

R. Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

Y. Adiuvá nos, Deus, salutáris noster: et propter honórem nóminis tui, Dómine, líbera nos.

R. Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

Y. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto.

R. Atténde, Dómine, et miserére: quia peccávimus tibi.

go już nie będziemy mogli znaleźć.

R. Wejrzyj na nas, Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

Y. Wspomóż nas Boże, nasz Zbawicielu, i dla chwały imienia Twego wybaw nas, Panie.

R. Wejrzyj na nas, Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

Y. Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu.

R. Wejrzyj na nas, Panie, i zmiłuj się: albowiem zgrzeszyliśmy przeciw Tobie.

Pieśń

1. Posypmy głowy popiołem,
uderzmy przed Panem czołem;
Zapustne śmiechy na stronę,
cierniową wijmy koronę.

2. Posypmy głowy popiołem,
grzmi niebo głosem surowym:
"Pokutę czyńcie za grzechy,
na stronę teraz uciechy".

3. Posypmy głowy popiołem,
otoczmy Pana pospołem,
Bo Pański sąd sprawiedliwy,
a dla grzesznika straszliwy.

4. Posypmy głowy popiołem,
już Zbawca cierpieć gotowy,
Ponosić męki, katusze,
by nasze odkupił dusze.

5. Posypmy głowy popiołem,
o śmierci myślmy pospołem;
Nim głosu Twego wezwanie
na sąd Twój stawi nas, Panie.

6. Posypmy głowy popiołem,
z Chrystusem nieśmy krzyż społem,
Abyśmy z Nim zmartwychwstali
i hymn Mu chwały śpiewali

Modlitwa

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Concéde nobis, Dómine, praesidia militiæ christiánæ sanctis inchoáre ieiúniis: ut, contra spiritáles nequítiás pugnatúri, continéntiæ muniámur auxiliis. Per Christum, Dóminum nostrum.

R. Amen.

Y. Pan z wami.

R. I z duchem twoim.

Módlmy się. Dozwól nam, Panie, przez post zająć stanowisko w chrześcijańskim boju, abyśmy zostali umocnieni wstrzeźmiewością do walki ze złym duchem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

R. Amen.

ŚRODA POPIELCOWA

Stacja u św. Sabiny

Introit (Sap 11:24 11:25; 11:27, Ps 56:2)

Miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti
eórum quæ fecísti, dissímulans peccáta
hóminum propter pæniténtiam et parcens
illis: quia tu es Dóminus, Deus noster

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam
in te confidit ánima mea.

✠ Glória Patri, et Filio, et Spirítui Sancto.

✠ Sicut erat in princípio, et nunc, et
semper, et in sǎcula sǎculórum. Amen.

Wszystkim okazujesz miłosierdzie, Panie,
i żadnego ze swych stworzeń nie masz w
nienawiści. Darowujesz grzechy ludziom,
aby się nawrócili, i przebaczasz im: albo-
wiem Ty jesteś Panem, Bogiem naszym.
Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade
mną, bo Tobie ufa dusza moja.

✠ Chwała Ojcu, i Synowi i Duchowi Świę-
temu.

✠ Jak była na początku, teraz i zawsze i na
wieki wieków. Amen.

Kolekta

Præsta, Dómine, fidélibus tuis: ut ieiuniórum
veneránda sollémnia, et cóngrua pietáte
suscípiant, et secúra devotióne percúrrant.

Udziel, Panie, wiernym Twoim łaski, aby
rozpoczęli ten czcigodny i uroczysty post
z należną pobożnością i przebyli go służąc
Tobie w pokoju.

Lekcja (Jl 2:12-19)

Kościół przypomina nam przede wszystkim mocne wezwanie, jakie prorok Joel skierował do narodu Izraelskiego (...). Podkreślić należy wyrażenie «całym swym sercem», które oznacza, że nawrócenie pochodzi z głębi naszych myśli i uczuć, leży u podstaw naszych decyzji, wyborów i działań, w geście całkowitej i radykalnej wolności. Ale czy możliwy jest ten powrót do Boga? Tak, jest możliwy, bo istnieje siła, która nie pochodzi z naszego serca, ale która uwalnia się w sercu samego Boga. Jest to siła Jego miłosierdzia. — Benedykt XVI, 13.02.2013

Hæc dicit Dóminus: Convertímini ad me
in toto corde vestro, in ieiúnio, et in fle-
tu, et in planctu. Et scíndite corda ve-
stra, et non vestiménta vestra, et conver-
tímini ad Dóminum, Deum vestrum: quia
benígnus et miséricors est, pátiens, et
multæ misericórdiæ, et præstábilis super
malítia. Quis scit, si convertátur, et ignó-
scat, et relínquat post se benedictiónem,

To mówi Pan: «Nawróćcie się do Mnie ca-
łym swym sercem, przez post i płacz, i
lament». Rozdzierajcie jednak serca wa-
sze, a nie szaty! Nawróćcie się do Pa-
na Boga waszego! On bowiem jest ła-
skawy, miłosierny, nieskory do gniewu i
wielki w łaskawości, a lituje się na wi-
dok niedoli. Kto wie? Może znów poża-
łuje i pozostawi po sobie błogosławień-

sacrificium et libámen Dómino, Deo vestro? Cánite tuba in Sion, sanctificáte ieiúnum, vocáte coetum, congregáte pópulum, sanctificáte ecclésiám, coadunáte senes, congregáte parvulos et sugéntes úbera: egrediátur sponsus de cubíli suo, et sponsa de thálamo suo. Inter vestibulum et altare plorábunt sacerdótes ministri Dómini, et dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo: et ne des hereditátem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes. Quare dicunt in pópulis: Ubi est Deus eórum? Zelátus est Dóminus terram suam, et pepércit pópulo suo. Et respóndit Dóminus, et dixit populo suo: Ecce, ego mittam vobis fruméntum et vinum et óleum, et replebímmini eis: et non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus: dicit Dóminus omnípotens.

stwo płonów na ofiarę z pokarmów i ofiarę płynną dla Pana Boga waszego. Na Syjonie dmijcie w róg, zarządzcie święty post, ogłoście uroczyste zgromadzenie. Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci, i ssących piersi! Niech wyjdzie oblubieniec ze swojej komnaty a oblubienica ze swego pokoju! Między przedsionkiem a ołtarzem niechaj płaczą kapłani, słudzy Pańscy! Niech mówią: «Przepuść, Panie, ludowi Twojemu i nie daj dziedzictwa swego na pohańbienie, aby poganie nie zapanowali nad nami. Czemuż mówić mają między narodami: Gdzież jest ich Bóg?» I Pan zapalił się zazdrośną miłością ku swojej ziemi, i zmiłował się nad swoim ludem. Odpowiedział Pan i rzekł swojemu ludowi: «Oto Ja wam posyłam zboże i moszcz, i oliwę, i nasyćcie się nimi, i nie wydam was więcej na pohańbienie między poganami.

Graduał (Ps 56:2; 56:4)

Miserére mei, Deus, miserére mei: quóniam in te confidit ánima mea.

✠ Misit de coelo, et liberávit me, dedit in oppróbrium conculcántes me.

Zmiłuj się nade mną, Boże, zmiłuj się nade mną, bo Tobie ufa dusza moja.

✠ Sięgnął nieba i wybawił mnie, hańbą okrył tych, co mnie dręczą.

Traktus (Ps 102:10; 78:8-9)

Dómine, non secúndum peccáta nostra, quæ fécimus nos: neque secúndum iniquitátes nostras retribuas nobis

Dómine, ne memínaris iniquitátum nostrarum antiquarum: cito anticipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis. Hic genuflectitur

✠ Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: et propitius esto peccátis nostris, propter nomen tuum.

Panie, nie postępuj z nami według naszych grzechów ani nie odpłacaj nam według win naszych.

Nie pamiętaj, Panie, dawnych nieprawości naszych. Niech rychło wyjdzie ku nam miłosierdzie Twoje, bo jesteśmy bardzo niešťczęśliwi. Tu się przyklęka

✠ Wspomóż nas, Boże, nasz Zbawicielu, i dla chwały imienia Twego wybaw nas, Panie, i odpuść nam grzechy dla imienia Twego.

Ewangelia (Mt 6:16-21)

Jezus odnosi się do trzech podstawowych praktyk Prawa Mojżeszowego: jałmużna, modlitwa i post; są one również tradycyjnymi wskazówkami dla wielkopostnego wędrowania, by odpowiedzieć na zaproszenie do «powrotu do Boga całym sercem». Jezus jednak podkreśla, że tym, co decyduje o autentyczności wszelkich gestów religijnych jest jakość i prawdziwość relacji z Bogiem. Dlatego właśnie Jezus demaskuje religijną hipokryzję jako zachowanie, które promuje zewnętrżność, przyjmując postawy, które zabiegają o poklask i uznanie. — Benedykt XVI, 13.02.2013

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Cum ieunátis, nolíte fieri, sicut hypocritæ, tristes. Extérminant enim fácies suas, ut appáreant homínibus ieunántes. Amen, dico vobis, quia recepérunt mercedem suam. Tu autem, cum ieúnas, unge caput tuum, et fácies tuam lava, ne videáris homínibus ieiúnans, sed Patri tuo, qui est in abscondito: et Pater tuus, qui videt in abscondito, reddet tibi. Nolíte thesaurízare vobis thesáuros in terra: ubi ærúgo et tinea demólitur: et ubi fures effódiunt et furántur. Thesaurizáte autem vobis thesáuros in coelo: ubi neque ærúgo neque tinea demólitur; et ubi fures non effódiunt nec furántur. Ubi enim est thesáurus tuus, ibi est et cor tuum.

W owym czasie: Jezus powiedział do swoich uczniów: Kiedy pościcie, nie bądźcie pośepni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się, i kradną. Gromadźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się, i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje.

Offertorium (Ps 29:2-3)

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me, nec delectásti inimícos meos super me: Dómine, clamávi ad te, et sanásti me.

Sławić Cię będę, Panie, bo mnie wybawiłeś i nie sprawiłeś ze mnie uciechy moim wrogom. Panie, do Ciebie wołałem, a Tyś mnie uzdrowił.

Pieśń

1. Bądź mi litościw, Boże nieskończony,
Według wielkiego miłosierdzia Twego.
Według litości Twej niepoliczonéj
Chciej zmaczać mnóstwo przewinienia mego.

2. Obmyj mię z złości, obmyj tej godziny,
Oczyść mię z brudu, w którym grzech mię trzyma;
Bo ja poznaję wielkość mojej winy
I grzech mój zawsze przed mymi oczyma.

3. Odpuść! przed Tobą grzech mój popełniony,
Boś przyrzekł, że ta kary ujdzie głowa,
Którą przyniesie grzesznik unizony,
By nie mówiono, że nie trzymasz słowa.

4. Odwróć twarz Twoją od przestępstwa mego
I wszystkie moje pomóż nieprawości;
Stwórz serce czyste, warte Boga swego,
A ducha prawdy w moje wlej wnętrze.

5. Nie oddalaj mnie od ojcowskiej twarzy,
Nie chciej mi bronić Twojego natchnienia;
Wróć radość, którą niewinność nas darzy
I racz mię w duchu utwierdzić rządzenia.

Sekreta

Fac nos, quæsumus, Dómine, his munéribus offeréndis conveniénter aptári: quibus ipsíus venerábilis sacraménti celebrámus exórdium.

Spraw, prosimy Cię, Panie, abyśmy należycie się usposobili do ofiarowania Tobie tych darów, przez które obchodzimy początek czcigodnego misterium postu.

Prefacja Wielkopostna.

Communio (Ps 1:2,3)

Qui meditábitur in lege Dómini die ac nocte, dabit fructum suum in témpore suo.

Kto rozważa Prawo Pańskie dniem i nocą, ten wyda owoc w swym czasie.

Pieśń

Hymn.
2.
A u- di, be-nígne Cón-di-tor, Nó-tras pré-ces cum flé-ti-bus, In hoc

sá-cro je-jú-ni- o Fú-sas quadra-ge-ná-ri- o.

2. Scrutátor alme córdium,
Infirma tu scis vírium:
Ad te revertsís éxhibe
Remissiónis grátiam.

3. Multum quidem peccávimus,
Sed parce confiténtibus:
Ad nóminis laudem tui
Confer medélam lánguidis.

4. Concède nóstrum cónteri
Corpus per abstinéntiam;
Culpæ ut relínquant pábulum
Ieiúna corda críminum.

5. Præsta, beáta Trínitas,
Concède, simplex Unitas;
Ut fructuósa sint tuis
Ieiuniórum múnera.
Amen.

Pieśń

1. Witam Cię, witam Przenajświętsze Cia-
ło,
któreś na krzyżu sromotnie wisiało
Za nasze winy, Synu jedyny,
Ojca wiecznego, Boga prawego,
Zbawicielu świata.

2. Dajem Ci pokłon, Bogu prawdziwemu,
W tym Sakramencie dziwnie zakrytemu;
Żebrzem litości i Twojej miłości,
Byś gniew swój srogi, o Jezu drogi,
Pohamować raczył.

3. Zmiłuj się, zmiłuj nad nami grzesznymi,
Nie racz pogardzać prośbami naszymi;
Zgrom hardych siły, daj pokój miły,
Wyniszcz złe rady, wykorzeń zdrady
Spośród ludu swego.

4. A kiedy przyjdzie z światem tym
rozstanie,
Ratuj nas, ratuj, dobrotliwy Panie!
Niech z Ciała Twego, Przenajświętszego
Posilek mamy i oglądamy
Ciebie łaskawego. Amen.

Modlitwa po Komunii

Percépta nobis, Dómine, præbeant sacra-
ménta subsidium: ut tibi grata sint nostra
ieiúna, et nobis proficiant ad medélam.

Niech nas wspomaga, Panie, przyjęty Sa-
krament, aby nasze posty były miłe Tobie,
a nam przyniosły wyleczenie.

Modlitwa nad ludem

Humiliáte cápita vestra Deo.

Pochylcie głowy wasze przed Bogiem.

Inclinántes se, Dómine, maiestáti tuæ,
propitiátus inténde: ut, qui divíno múnere
sunt refécti, coeléstibus semper nutriántur
auxíliis.

Wejrzyj łaskawie, o Panie, na wiernych,
którzy chylą się przed Twoim majestatem,
aby posileni Boskim darem zawsze byli
podtrzymywani niebieską pomocą.

Antyfona

Ave, Regína cælórum,
 Ave, Dómina Angelórum:
 Salve radix, salve porta,
 Ex qua mundo lux est orta:
 Gaude, Virgo gloriósa,
 Super omnes speciósa,
 Vale, o valde decóra,
 Et pro nobis Christum exóra.

Pieśń na wyjście

5.
A t- tén-de Dómi-ne, et mi-se-ré-re, qui a peccá-vimus tí-bi.

1. Ad te Rex súmme, ómni- um Re-démptor, ó-cu-los nóstros suble-vámus
 flén-tes: exáudi, Chri-ste, suppli-cántum pré-ces. *R. Attén-de.*

2. Dextera Pátris, lápis anguláris,
 vía salútis, iánua caeléstis,
 áblue nóstri máculas delícti. *R. Attén-de.*

3. Rogámus, Déus, túam maiestátem:
 áuribus sácris gémitus exáudi: crímina nó-
 stra plácidus indúlge. *R. Attén-de.*

4. Tíbi fatémur crímina admissa:
 contríto córde pándimus occúlta:
 túa Redémptor, píetas ignóscat.
R. Attén-de.

5. Innocens cáptus, nec repúgnans dúctus,
 téstibus fális pro ímpiis damnátus:
 quos redemísti, tu consérva, Christe.
R. Attén-de.

